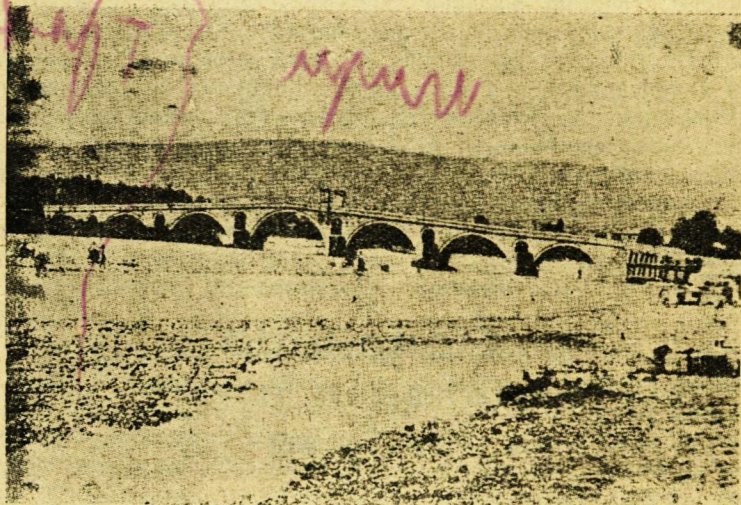

Старият мостъ на р. Росица при Севлиево преди наводнението
отъ 1897 година.

зувания и, когато вече влѣзохъ въ гостоприемното заведение на „Иванчолу“, последниятъ веднага ме уведоми съ особено задоволство, че сега всичко е наредено вече „а-ла-франка“ (по френски). И, действително, голата по-рано стаичка бѣше вече снабдена съ най-необходимата покѣщнина. Само че краката на масата бѣха извънредно много високи, а седалището на стола — много ниско. Все пакъ човѣкъ трѣбва да гледа отъ високо, т. е. съ снисхождение на подобни дреболии, като има предвидъ първобитната обстановка. Освенъ това, малко огледало и литографии („шампи“), оковани въ рамки, красѣха вече бѣлитѣ стени на стаята. Сжщо и закачалка за дрехи е на лице — какъвъ напредѣкъ! За случая обסיпахъ Иванчо Цачиоглу съ похвали.

Великолепното изпълнение на перилата (парапети) на пруста, изработени отъ ковано жѣлѣзо, прави честь на своя търнозски майсторъ. А това бѣше най-представителната частъ на малката нова сграда въ европейски стилъ — сграда, що съобразителния Иванчу е прибавилъ къмъ своя иначе сжщински турски полусуринатъ ханъ. Колко доволенъ може да бжде пѣтникътъ, когато може да намѣри такъвъ подслонъ на Илирския (Балканския) полуостровъ презъ всѣко време на денонощието! Никѣде другаде такава превъзходна храна и отлично вино, както въ Севлиевския ханъ!

Близката източна околностъ, както изтъкнахме по-рано, представя необятна лозова градина. . .

Прев. отъ нѣмски:

Хр. Ст. Бахче-въ